

Wm. Baker

„Edda Brane.“

Fr. Rung. Op. 42.

Han sag, de,

Andante, poco maestoso. (♩ = 66)

poco parlando.

jeg skulde være hans kongeli-ge Brud, hans højbaarne

Du e!

cresc. e
Ak, ved ham, der er Falke fra

poco accel.

poco rall

Slut det fløjne ud; for at saa re hans Du e, hans du — el.

poco accel.

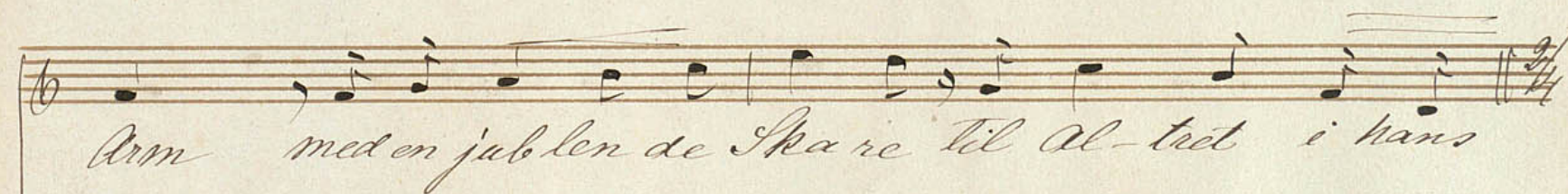
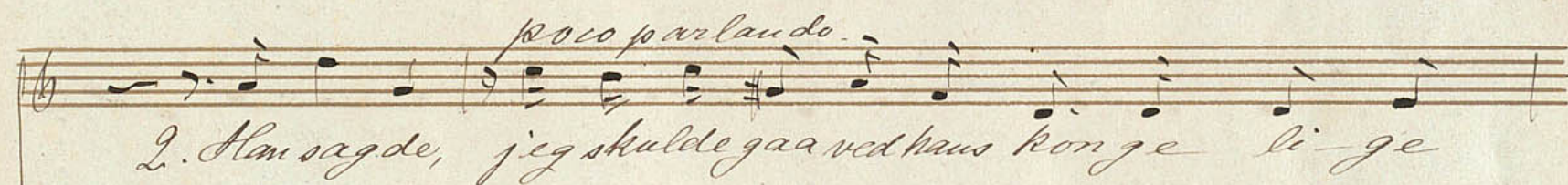
poco rall

Molto tranquillo. (♩ = 50)

3.

Tempo fur.

Poco mosso

poco parlando.

Du vilde være min kongelige Ven, det svar dine

Blikke; men Angst har grebet mig her to: Jeg

poco a poco rall.
gav mig til dig hen, ak, du sveg mig da ik ke?

Molto tranquillo.

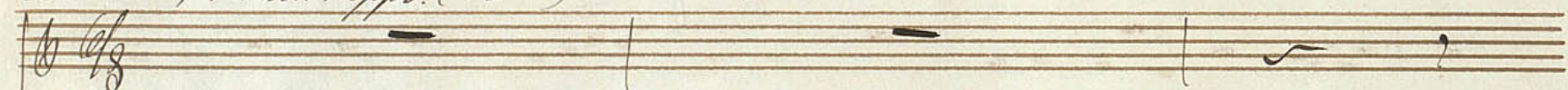
Konge, Herre Konge, se, Skoven staar i Røg!

col canto.

Con moto, ma non troppo. (♩ = 58)

1. O, sig mig med dām
2. O, sig mig med deus

blø- de Stemme, at du har altid el- sket
bli- de Stemme, at du og jeg har føl- les

mig, og at du al drig vil mig glem- me,
Haab, som lever ungt i Sjæls Gjem- me

saa er jeg fuldt ud lyk- ke- lig!
og stiger helst af Sner- tous Daab!

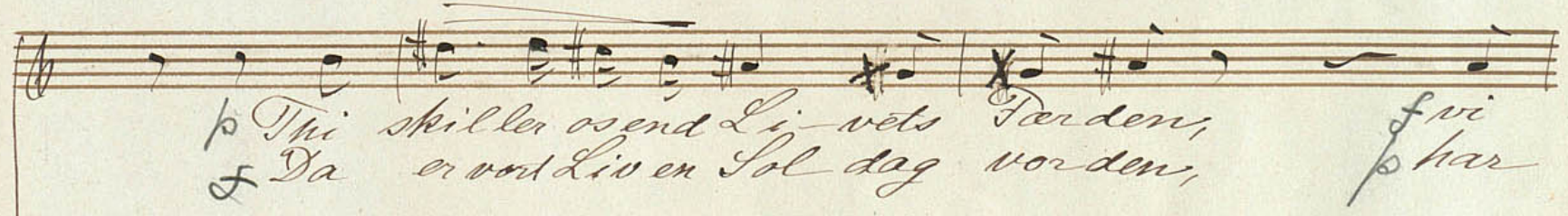
poco rall. *a tempo*

cresc. *poco rall.* *a tempo*

Thi skiller os end Li- vets Færden,
Da er vor Liv en Sol dag worden, *f* vi *p* har

p accel e cres.
 følges e vig dog, jeg ved;
 Ikg er onddels I thaa ler delt,
 og intet er saa
 thi intet er saa

accell. e cres

poco a poco *rall.*
 skjönt i Ver den som det at tro, som det at tro paa Kjærlig -
 skjönt paa Jorden som det, al el - ske, at

poco a poco *rall.*

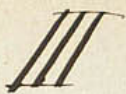
2. rall.
 hed. elske fuldt og

rall.
 dim.

a tempo
 helt!

p a tempo *dim.* *pp*
 col 8 bar

Vivace.

9

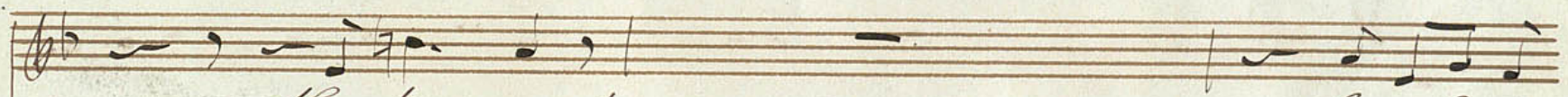

1. Lad Da-gen ly-se, Du kejs-re
2. Nu har dog saa man-gen en fa-ger

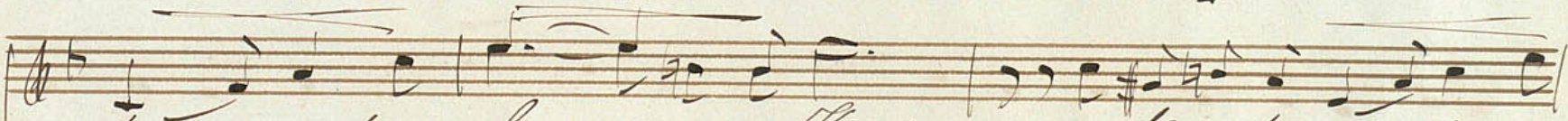
Gud,
Vaar

og Ne-sten vin-den gaa For aarshud. Han kommer
med Solskins da-ge og bli-de Naar jeg le-vel,

Han kommer!
jeg le-vel,

Lad Solen
Og dog jeg
a tempo

kejs-se hans bru-ne Blind
sy-nes først nu-jeg for-staar,

og fly-ne ham ly-stig i
hvad fry-de fuld-blæs over

*Oj — et ind, — lad Fug — le ne
Ver — den gaar, — naar Kul — de og*

cresc.

poco rall.

*hvid re om Som — mer!
Gnost er for dre — vet.*

a tempo

poco rall.

sempre

Poco più mod. (♩. = 108)

*Lad Regnens
Lad Solen*

din.

*Traa her og Dug — gens Drik dug — ge kauslæ — ber, men
skin ne, Du kje — re Gud, og hvickham i A — ret et*

poco rall. *Tempo f. me*

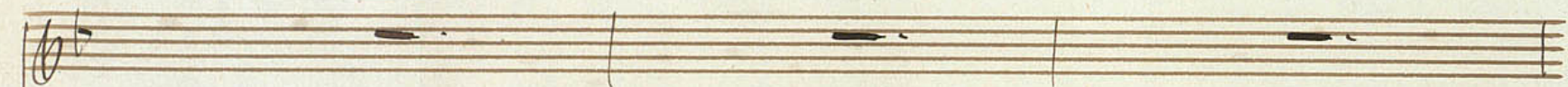
og hans Blik det kla- re! Lad Blæsten krølle hans
Løn- ligt Bud fra "hen- de"! Et Hjer- te slaar ham med

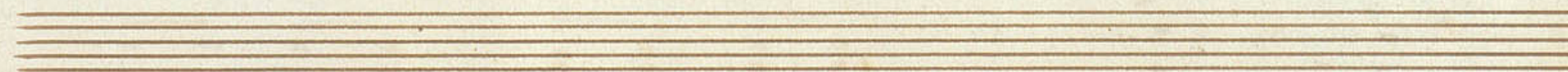
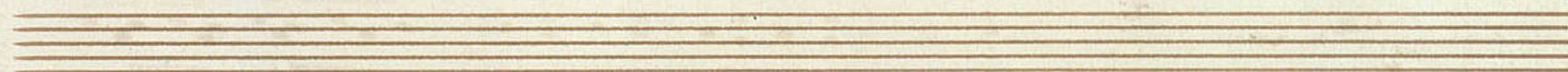
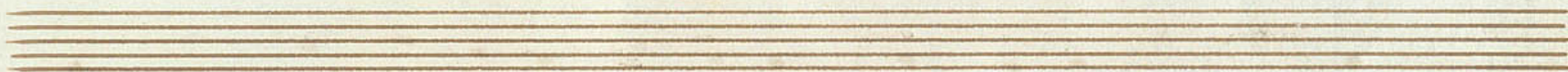
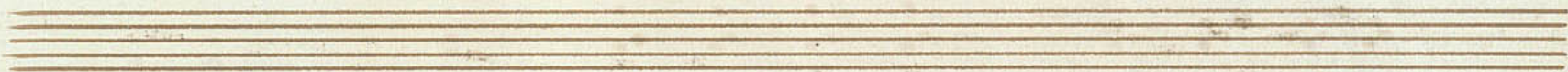
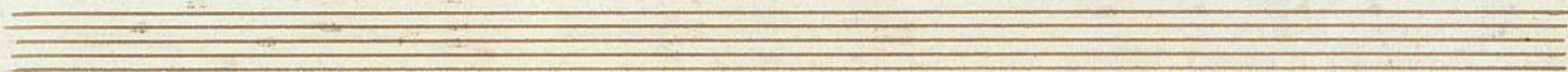
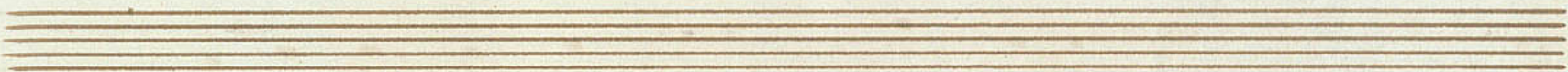
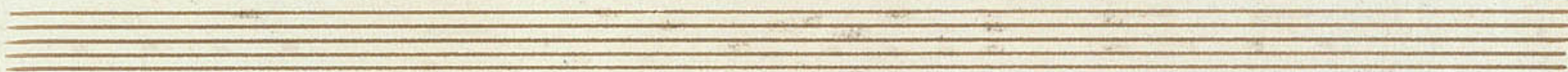
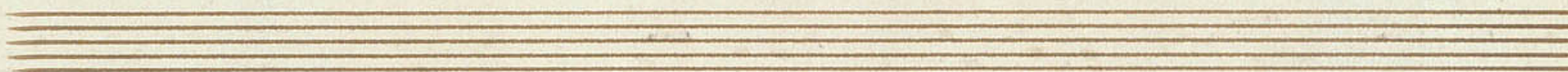
poco rall.

gør ke Haar,
Fryd i mod,
og I se ne nej e sig, hvor han
og skjønnere. Hø- de paa Ior den

Ped.

gaar - Han kom - mei! Min Bøn ham be-
stod, - O, I se - bel! Hvor sa len kan

Lento. (♩ = 60)

IV.

A piacere.

V

1. Kom snart! Nej, nej, kom
2. Jo, kom

p *cresc.* *f* *f* *f*

Andante espressivo. (♩ = 66)

ikke
mød mig! Bedre, vi at aldrig ses
Hverdener bleven mig tom! end

rall

rest le kvalfulde Blikke der wonder synses og
For vilde jeg, alle forskjød mig, end at du ikke

poco accel. e cresc.

les. Be dre vi al drig fin des blandt
kom. Nu vil jeg glæden for ste, hvor

poco accel.

cresc. *f* *f*

traug. dolce.

mange paa fremmed Sted, naar det vi beg-ge
dybt end Sorgen skar: Den Sorg er mig jo det

traug. diu. dolce sempre cantabile

min des følger til Mødet med; — naar
hedste, det e — ne ste, jeg har! — Jeg

ny-e Kva-ler maa fødes af hvert et Gjenayms
har ik ke mer at mi-ste, ej mer at fry-des

*Ped. **

Lyst, og Haa-let el drig kan dø-des, som
ved, gjemmer kan til det sid-ste min

*Ped. **

rall. *In piacere.*

le uer i vort Bryet. — 2. Kou ikke! —

2da

poco rallando in tempo

dim. fpp *Ped.*

morendo fppp

Moderato.

VI

19

mf.

dim. *rall.*

Tak for hvortillinde, fra jeg — dig saa' den för — ste
 Tak for alt i din Kjær — lig hed, for for — gar,

Gang i min Fa — ders Hu e, for hvort — et Tankeglimt
 sæl somt med Glæ — den blandet, for alt, — hvad Sjælen af

fræ det Blaa, som stand te Sjæ len i Lu — e!
 Lyk ke vid, og for hvort Haab, som er stæ — det!

Poco mosso.*Tempo fuu*

Tak for hver Stund, da vi
 Jeg gaaar al e — ne den

sam — men gik paa Lejrt mod Landernes Ly — se
 traan — ge Vei, men Du har Du sender i — dil

Adieu

Ri — ge og læ — ste dybt i hin an — des Blik, hvad
 Sol — ge; dog er Du ensom og gaa — som jeg i

in-gen vo ved at si-ge.
Kamp mod engles vilde Bøl-ge.

1. Gang
2. Gang

accel. e cres.

2. La.
3. Mit Liv er søndret, dog vær- det

rall.

helt, for jeg fik lært det, hvad to kan ev-ne! Dit

cruc
 Liv er mellem saa mange delt; dog ved et

cruc
 Navn Du kun at nævne. Og det — te Navn? O, ja,

cruc
 det er mit Se, det er Iu be len

cruc
 midt i Sorgen en Gang, jeg ved, skal det

cruc
Piu tranquillo.

si — ges freit — *mit* in Gang i Mø — deto

gyld — ne Moe — gen. (J. Blicher - Clausen)

